

SETMANARI CASTELLARENC

ANY IV :: NUM. 191
Castellar del Vallès - 23 octubre 1936

Redacció, Administració i Impremta:
Puig d'la Creu, 3

Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 » al mes.

El nou Ajuntament

De marcada transcendència pot qualificar-se el fet més destacat de la setmana. Molts sense dar-se'n compte, segurament, l'hauran comentat i del resum no n'han sabut treure el rendiment que degut a la seva importància tot ell enclou; perquè dir, ja tenim Ajuntament altra vegada i procurar-se esbrinar la seva integració des del punt de mira personalista o seguir amb avidesa la distribució de càrrecs donada a la composició heterogènia, equival haver perdut llastimosament el temps emprat, tota vegada que, invertit en qualsevol altra vulgar futesa hauria estat més profitós el rendiment.

El que s'ha de veure en aquesta nova Corporació Municipal, no han d'ésser uns homes àvids en assolir un lloc de privilegi en la magistratura del poble, no, perquè en aquest cas, deixaria de tenir efecte tota la força que té el Decret. Tot el contrari i en això està el prestigi que ja d'inici ve disfrutant el nou Consell, i aquest prestigi radica en acceptar càtedra en uns moments de la màxima responsabilitat, tota vegada que les coses municipals, que vol dir les coses de tots, han de prendre una nova orientació per tal de fer factible aquella estructuració que degut a les convulsions del temps s'imposa. Una estructuració que segons els principis bàsics de la Revolució defuig de tota vestidura arcaica, això és, obrar netament de cara i en bé del poble, sense cortines ni mirallets.

Ara volgut llegidor, medita i veuràs que la tasca és feixuga i l'obra s'ha de començar posant-hi la primera pedra i sobre aquesta s'hi ha d'aixecar l'edifici de la nova generació que en aquests precisos instants, dona els primers passos.

Si t'has sabut imaginar el que tot això representa, hauràs comprès sobradament que amb el fet transcendental d'aquesta setmana, uns homes han acceptat i contret incondicionalment una gran responsabilitat pel bé dels castellarencs i del poble que els agermana.

ELS NOSTRES COL·LABORADORS

Arbres Monumentals i Llegendaris del Vallès

(Acabament del Capítol primer)

IV

L'alzina de la Font dels Albers

(Sant Feliu de Codines)

Sant Feliu de Codines, poble atractiu, alegre i pintoresc, hi ha la plaça de Na Carme Mascaró, antigament coneguda per la «Font dels Albers» (pel fet d'haver-hi antigament àlbers al davant de la font de dita plaça) hi trobem una formosa alzina, corpulenta i centenària.

No és precisament la més gran de la comarca, però malgrat això, gaudeix al dit poble de gran popularitat per la seva grandiositat i bellesa; així doncs, m'és grat fer-ne esment destacant-la com a monumental.

El tronc de l'arbre, es desprèn entre un marge i la superfície de la terra, o sigui que l'alçada d'aquesta fins a la sepa-

ració de les branques, és de 4 a 5 metres; a dos metres d'alçada des de terra, fa 3'70 de perímetre; des d'on es desprenen les branques, que són en nombre de nou, s'enlairen separades formant unes amb altres una magnífica cúpula de verd, desmaiant-se bellament al rodal de la seva ferma socalada. A l'entorn d'aquesta, en la seva ombra hi han bastit un banc, que en els jorns d'estiu convida agraçosament a reposar-hi...

El «Castanyer Gros d'En Cuc»

(muntanya del Montseny)

El «Castanyer Gros d'En Cuc», es troba al peu mateix del camí a la casa del Bosch, això és, part amunt i a la banda dreta de la sotalada de la Baga d'En Cuc, la qual dona a la riera de Vallfornés. (La grandiosa i antiga masia de Vallfornés, és distant a unes tres hores de Cànoves).

A primers de juliol d'enguany, aquell arbre sublim i diem-li també multicentenari fou cremat. Aquest incendi el notificava el Butlletí de l'«Agrupació Excursionista de Granollers». Número 29 corresponent a juliol-agost.

Del Butlletí esmentat, es desprèn que l'incendi d'aquell arbre fou intencionat. La soca quedà buida pel foc que consumí gairebé tot el tronc. I queda únicament l'escorça per on circula la saba i guarda, encara, per un costat, les branques plenes de fulles verdes.

D'aquell arbre corpulent quan estava en la seva forta vigoria, el donava a conèixer potser com el més gran de la península, el nostre bon amic en Joan Montllor i Pujal, inclús ens havia donat les seves mides, descrivint-lo així: «La soca té de ran de terra a l'entravés, per la part de baix, uns 5 metres d'alçada i per la part de dalt, uns 3 metres o poc més. Aquesta diferència la fa el desnivell del terreny. En aquella alçada dues grans besses arrenquen de la soca i en elles esparramen la brancada.

La soca amida de pla, de ran de terra per la part de dalt, 10'75 metres de circumferència. Però amidada la soca a ran de terra per la part de baix i per la de dalt, dona uns 12'25 metres de circumferència».

Aquestes breus notes sempre més ens recordaran el famós castanyer, així mateix la fantàstica impressió que rebíem quan el visitàrem, en trobar-nos al davant de la seva soca fenomenal i imponent.

Els excursionistes, que tant amants som d'aquestes bel·leses naturals, ja no veurem mai més com fou el Castanyer d'En Cuc. Lamentem vivament que l'acció d'un malvat, hagi pogut ocasionar la pèrdua d'un gran monument del nostre Vallès, orgull de Catalunya.

VARIA

Coneixent els arbres monumentals del Vallès, remarcuem encara alguns que malgrat no posseeixin un marcat relleu en la seva grandària, tenen però fama d'extraordinària corpulència, com per exemple el fornit Pi de Can Camps, que exuberant s'enlaira dalt la serra, enfront mateix de l'esmentada casa (aquesta està a cosa d'uns tres quarts del poble de Sant Quirze de Galliners—avui anomenat Sant Quirze de la Serra)—. Es un pi que es destaca de tots els demés per la seva notable alçada, essent un guaita de bona part del Vallès i muntanyes que l'envolten.

Es grandiosa l'Olivera de la masia Torra del Canonge (Sabadell) la qual es-

tà al costat de l'ermita, davant l'esmentada casa.

El Roure que trobem al darrera de la masia Casamada (aquesta és a cosa d'uns 25 minuts de Castellar del Vallès) cal visitar-lo també, per veure la seva ferma socalada.

I així, com ara tots aquests arbres esmentats, pelegrinant pels nostres ufanosos i esplèndids boscos, en trobem tants i tants d'altres que en conjunt, és sens dubte de totes les riqueses naturals, uns dels tresors més grans i dignes que posseeix la nostra estimada terra.

Index del Capítol I introducció

I. El roure de la Creueta de Gallechs (Mollet). El pi anomenat Rabassut, Nano o Petit, del terme de Montmeló. El pi de les quatre besses, un bell exemplar dels nostres pins, Sant Llorenç del Munt; vegis el número 157 corresponent a 21 de febrer d'enguany.

II. L'Eura de Santiga, Santa Perpètua de la Moguda. El roure de Can Coll de Lissà de Munt. El plàtan dels jardins de la Moguda, Santa Perpètua de la Moguda. L'Olivera de Crist (Bigues); vegis el número 173 corresponent a 12 de juny.

III. Els tres pins (Cardedeu). L'arboç de Sant Esteve d'Alcoll (Llinàs). L'Alber de Can Cladelles, Palau Solitar. L'alzina de Can Padró de Plegamans; vegis el número 177 corresponent a 10 de juliol.

IV. L'alzina de la Font dels Albers, Sant Feliu de Codines. El «Castanyer Gros d'En Cuc», muntanya del Monseny. Vària, en el present número.

(continuarà) CAPITOL II

Noms populars, supersticions, creències, costums, etc., etc., que hi ha en el Vallès referent als arbres.

FRANCESC GOSALBES I CASTANÉ

Fusteria de B. Gelis

Carrer del Centre, 12

Estant de ple a la temporada de construcció de cases, faig avinent que per tenir instal·lada maquinària moderna, serviré amb tota rapidesa, bon treball i amb el màxim d'economia.

No encarreguen cap treball sense consultar abans a la

Fusteria B. Gelis - Centre, 12

PERFILS

"Más difícil todavía"

Es tant encomanadissa la presumpció i fatxenderia, les imitacions i descurances, de la més característica idiosincràcia social, que aquest contagi irreflexiu ha arribat a ésser mania, i tòpic, i epidèmia, en molts individus satisfets de si mateixos, que no reparen en el grotesc més pujat amb què solen perifollar-se inútilment tota la seva vida de relació modelica i quotidiana.

I és precisament encomanadissa aquesta normalitat, perquè no hi ha res que subjuguï tan als esperits mediocres, als distrets de tots els temps, com la perillosa Costum; aquesta voluble i enigmàtica comedianta que tants mals imitadors va logrant en el transcurs de la seva eterna actuació.

Si totes les persones s'esforcessin en oferir una arquitectura moral, de la mateixa manera que ofereixen una contextura física, no podríem descobrir tan sovintment aquesta mediocritat i pedanteria que tant s'aparta de l'estricta equanimitat i sincera cordura amb què deuen comportar-se en societat totes les persones educades.

Perquè és natural que una determinada manera de conduir-se, d'expressar-se, revela el pensament, l'educació i el caràcter de l'individu expositor de tals atributs. I és la ratificació d'aquesta conducta, el que generalment predisposa el favor, la simpatia o el menyspreu amb què són acollits per al públic els factors permanents d'aquesta extraordinària singularitat.

Vulgues no vulgues, suportem tota mena d'exemplaritats, tota mena de sofisticacions, mentre siguin benignes; puix que el pintoresc, l'arbitrari, sempre ha tingut un radi d'activitats bastant heterogeni, i el mosaic extravagant de la petulància i el desacord, està molt de moda com a habillament de màxima atracció.

El prurit de la qualificació pròpia, de la vanitat personal, de la epopeia imaginativa, constitueix sense reserves la preocupació més sistemàtica amb què molts pretenen justificar la seva inqualificable simplicitat.

Comunment, aquests esperits, no trascendeixen en gaires superfícies. Volem dir, que les zones experimentals són de modesta proporció; i la seva remarca, no constitueix altre perill que poder motivar nous adeptes, nous contagiats, pel motiu ja apuntat de què la costum és una força tostemps significativament irradiadora.

De la mateixa manera que els tartamuts, quan conversen llargament, acaben per fer tartamudejar al seu interlocutor, també els petulants, els exageradors, els prototipus, ocasionen un estímul, exciten al veí, inoculen la mania; i acaben per tenir al seu voltant una «cort d'adadors» que, al seu torn, també volen *épater* amb les seves truculències i dissonàncies multiformes.

Els que passen llargues estones a la barberia, a les reunions al vol de les taules de cafè, o simplement anant de passatger en tren o cotxe de línia, ho hauran pogut constatar indubtablement.

Exposa un circumstant, un passatger, un concurrent, algun fet particular, un negoci, una empresa realitzada, un acte qualsevol que sigui remarcable o simptomàtic per les seves circumstàncies o derivacions; i tot seguit, sorgeix el petulant, l'home extraordinari que, com si res, amb més facilitat, amb més relleu i benefici, ha realitzat el doble i fins el triple, de tot allò que el primer havia reportat sense donar-hi gaire importància.

—Què diu, sant cristià!...—objecta el petulant.—En l'espai d'un mes, el vostre amic, s'ha trobat promès, casat i vidu?... Això no és res. Jo conec un «fulano», que dins els trenta dies justos, ha estat promès, casat, vidu i... altre cop maridat...

Els circumstants callen Realment, la interrupció ha fet sorpresa. Algú, però, li objecta disciplent:

—A veure, si quan tornes, ens notifiques que també ja s'ha divorciat!...

Es parla de la guerra, en altre lloc. Es retreuen fets d'armes, proeses extraordinàries. I tot seguit una veu:

—Això no és res...Quan jo era al Marroc, al Barranco del Lobo, amb una metralladora...

—Si això ja ho has comptat a milers de vegades!...

Els companys es posen a riure i al nostre petulant se li ha estrocat la fatxenderia.

Si es tracta de caceres, ah!, amics meus, no en volgueu més de fets extraordinaris, d'estossinades colossals, de destroces combinades... i «aquest vull» i «aquest no vull», i «aquell va per mi», i «aquell va per tu»... que l'home gegant, el presumptuós cima, va prenent tan al peu de la lletra la seva fantasia, que ben aviat els gots de la taula són cartutxos, les culleres escopetes, i tot plegat, un tros de Cadafau ubèrrim amb gossades trepidant i espatecs esgarriñosos.

Però no acaba aquí encara. Tot seguit, el més «valent» ha d'aparèixer:

—A mi m'haurien tingut de veure a la cacera de l'ós, i el porc senglar, i la...

Sort que a n'aquest també l'interrompen els que ja el coneixen. Del contrari, les cingleres, els pics nevats, els Alps, els Pirineus, etc., haurien estat el taló de fons, la fantasmagoria triomfal d'aquella inversemblant comèdia.

I així en tot. L'instint d'imitació, l'exaltament per la petulància, va formant arreu un pòsit dissonant que, al contagi de la costum, en l'espill de l'extravagància, reflecteix la ganyota de la farsa i la coratgia, en la més estrambòtica barreja.

S'inaugura una tenda, de modes, de comestibles, del que volguen; i per poc èxit que obtingui, al costat o al davant, seguidament en veuren sorgir un altre d'igual. Estrena la veïna una jaqueta sastre, una faldilla, un jersei, i als tres dies, totes les veïnes, porten idèntica jaqueta, idèntica faldilla, idèntic jersei, amb el mateix color, amb les mateixes ratlles.

A un individu li regalen un quisso. Des del primer moment precisa batejar-lo. I es determina posar-li «Faluga». Al cap de vuit dies, hi ha una infinitat de «Falugues» pel barri. Al fill del primer pis, li fan apendre solfeix i piano i instintivament, com per miracle, s'ha despertat la mateixa afició a tots els estadaunts de l'escala. Passa un galifardeu i ratlla la una paret amb mangra i uns altres galifardeus que passen més tard, se'ls acut la mateixa facècia.

Calen més exemples?... Són a l'abast de tothom sense gaires noses.

I per aquest camí, per aquest estil, amb la dèria de les imitacions, de la carniclòneria, s'arriba a l'amanerament, a l'extravagància, al «más difícil todavía» del pobre clown, les peripècies i manies del qual van convertint-lo en figura guinyolesca, en personatge histriòlesc, en caricatura humana...

Reflexionem. No seria convenient, per a la millor seguretat dels sensats i dels iconoclastes, instituir una mena d'entitat o cofradia que tingués el privilegi d'otorgar la patent, a manera de xapa registrada, amb la qual poder distingir ja d'un tros lluny a tots aquests fanfarrons, extravagants i poca-soltes?...

J. VIVES I BORRELL

—EULÀLIA BAYÓ, ofereix els seus serveis de modist al seu propi domicili Clavé, 12.

Bateria de Cuina

de les millors marques

les trobareu a la Llauneria

M. Rovira - MAJOR, 40
TELEFON 20

ESPORTIVES

FUTBOL

CASTELLAR F. C. —1—
SANTPERENCA F. C. (Terrassa) —4—

Poca cosa ressenyable té aquest encontre jugat diumenge passat entre els equips a dalt citats. Com el resultat indica, la partida transcorregué amb domini quasi complet de l'onze d'Egara, domini que el Castellar logrà nivellar alguna vegada, però la nul·la efectivitat de la davantera, enderrocà les poques possibilitats d'un millor resultat, puix el gol de l'honor fou degut al mig Albert. El Santperenca, pel contrari, forní una bona exhibició de conjunt cohesionat, demostrant la davantera un dinamisme excel·lent. Per al successiu, esperem més bons resultats de l'onze local.

***

Per bones informacions, ens hem asabentat que el campionat d'enguany començarà en data no llunyana. Estem segurs que el nostre equip posarà tot el seu saber per a deixar ben situat el pavelló local i sabrà fer honor al seu títol de Campions del Vallès 1936.

***

Diumenge actuarà en el terreny local el temut equip de Parets, que tan bones actuacions tingué al passat campionat. El Parets presentarà un immillorable conjunt contra el Castellar, que alinearà també el seu primer equip.

NOTI-SPORT

En casaments i refrescs

serviu-hi sempre amb els deliciosos pa-nets i coques de l'acreditat

FORN MONTSERRAT

Carrer Major, 110

La casa del pa d'excel·lent qualitat

NOTICIARI

CONSTITUCIO DEL CONSELL MUNICIPAL

Complimentant el recent Decret del Conseller de Seguretat Interior de la Generalitat de Catalunya, el passat dilluns al vespre, tingué lloc a la Casa del Poble, la constitució del Consell Municipal, convocats tots els Consellers pel jutge Popular senyor Fornell; el Consell Municipal, doncs, quedà integrat de la següent manera:

President del Consell Municipal:

Vicens Roca Artigas (C. N. T.)

Conseller segon:

Lluís Montagut Homet (P. S. U. C.)

Conseller tercer:

Josep Malla Rocavert (C. N. T.)

Conseller quart:

Bartomeu Gelis Berga (P. S. U. C.)

Consellers:

Didac Hernández Garcia (C. N. T.)

Joan Sabater Carbonell (E. R. C.)

Josep Vila Guiteras (E. R. C.)

Joan Homet Canadell (E. R. C.)

Enric Comellas Tàpias (Unió Rabassaires)

Desitgem a tots els components del primer Consell Municipal del nostre poble, un bon encert en els seus respectius llocs.

EL REPARTIMENT EXTRAORDINARI

Fem present a tots aquells afectats pel repartiment extraordinari per tal de subvenir les despeses de guerra i assistència social, que des de demà, deuran haver de fer efectives les quotes setmanals assignades, a la Casa del Poble, a les mateixes hores establertes.

TRASLLAT

Ens enterem que les Oficines de la Unió d'Obrers del Ram de Construcció (paletes i manobres) han quedat establertes a la casa número 35 del Passeig.

UNA ASSEMBLEA DE TREBALLADORS

Dimecres passat al vespre, pel Comitè de Control de les fàbriques Vda. de Josep Tolrà, S. A., foren cridats els treballadors a una assemblea que tingué lloc a la Sala Popular d'Espectacles, per tal de posar en coneixement dels mateixos, la carestia de la matèria prima i les poques probabilitats de poder-ne adquirir. El company Roca, explicà als reunits si preferien continuar treballant la setmana sencera o estar-se un dia de treballar cada setmana, per tal que la matèria prima anés allargant, contestant unànimament l'assemblea que preferien fer un dia

de festa cada setmana, quedant establert que aquest fos el dilluns i a partir de la propera setmana.

ACCIDENT CICLISTA

Dimecres al matí, quan passava en bicicleta pel camí dels horts situats entre la carretera de Sentmanat i la Plaça Mercat, el noi de deu anys Josep Sanosa Vilanova, tingué la dissort de caure, fracturant-se el colze. Fou acompanyat a llur domicili per uns veïns i avisat el metge per aquests, es persona a la casa on li practicà la cura.

Tot lamentant nos del cas, desitgem a l'infortunat noi, un prompte i total guariment.

LA INSCRIPCIO DELS CIUTADANS DE 18 A 40 ANYS

A les Oficines de l'Ajuntament s'està treballant pel compliment del Decret del Conseller de Defensa de la Generalitat de Catalunya, referent a la inscripció de tots els ciutadans de 18 a 40 anys d'edat, els quals són en gran nombre ja els inscrits.

El rebut que s'entrega als qui compleixen aquesta disposició, és convenient el portin sempre, per quant degudament assessorats, podem dir serà exigít per exhibir-lo a requeriment de qualsevol Agent de l'Autoritat, pel que ho fem avinent per a què els interessats puguin valdre-se'n.

FUNCIO TEATRAL

Pel diumenge a la tarda, hi ha anunciat l'estrena en aquesta població, de l'emocionant drama d'en Rusiñol, titulat «L'Héroee», el qual tindrà lloc a la Sala Popular d'Espectacles, a càrrec de l'Esbart Teatral de la localitat i a profit de les Milícies Antifeixistes. En el programa també hi figura la divertida peça «Un Crim Sensacional», original d'en Lluís Puiggari.

Pel programa que integra l'espectacle, pels nostres simpàtics i abnegats aficionats locals i pel fi a què va destinada la recaptació, no dubtem pas que el proper diumenge, la nostra Sala Popular d'Espectacles serà incapaç pel nombre d'admiradors que voldran assistir-hi.

NOMENAMENT

Per mitjà del Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, eus hem assabentat del nomenament de Director de la presó de Puigcerdà, a favor del nostre company i veí de la present, Pere Sabater Carbo-nell, el qual ja ha pres possessió del càrrec.

Des d'aquestes ratlles li adrecem l'enhorabona, desitjant-li l'encert necessari en el seu difícil comès.

ASSEMBLEA GENERAL

Amb una gran concurrència d'afiliats, tingué lloc ahir al vespre en el Saló del Poble, una Assemblea General convocada pel Sindicat Unic d'O. V. (C. N. T.) baix el següent ordre del dia:

1. Nombrament de Mesa de Discussió.
2. Lectura de l'acta anterior.
3. Estat de comptes.
4. Canvi de la Junta i nomenament de la mateixa.
5. Lectura del Dictamen que presenta la ponència en el que refereix en el Salari Unic.

Precs i preguntes.

CASAMENT

Dia 17. — Magí Gili Civill amb Maria Sanfeliu Campeny.

Desitgem als novells esposos un sens fi de felicitats.

LA NOVA BARBERIA COMUNAL

A partir del pròxim dimarts, dia 27, del present mes, restarà oberta la Barberia Comunal, instal·lada en la carretera de Sentmanat, en el local (abans salonet del Coral).

L'horari i dies de servei serà el següent:

De dimarts a divendres, de 8 a 12'30 del matí i de 3'30 a 8'30 del vespre.

I els dissabtes de les 8 del matí fins a les 9 del vespre.

NAIXEMENT

Dia 19. — Joan Ventura Oliver, fill de Ramon i de Càndida.

L'enhorabona als pares i llurs famílies

CASTELLARENCS!!!
ANUNCIEU A «LA FARGA»

Subscriuiu-vos

a

LA FARGA